

Seria wydawnicza „Paradyskie Studia i Rozprawy”

Normy wydawnicze

1. Ogólne

- 1.1. Tekst zasadniczy: czcionka Times New Roman 12 punktów, interlinia 1,5.
- 1.2. Przypisy: czcionka 10 punktów, interlinia 1.
- 1.3. Lewy i prawy margines – 2,5 cm.
- 1.4. W książkach i rozdziałach prac zbiorowych należy wprowadzić wewnętrzny podział treści na punkty opatrzone tytułami oraz wyodrębnić Wstęp i Zakończenie.
- 1.5. Punkty w tekście numerować metodą:

1. 1.1.

1.1.1.

1.1.2. itd.

- 1.6. Ostatnim znakiem w zdaniu jest kropka, ewentualny znak cudzysłowu, lub odsyłacz do przypisu zamieszczamy przed kropką, np.: „[...] oraz wszystkich mieszkańców”¹².
- 1.7. Tytułów książek, artykułów i innych utworów w tekście zasadniczym oraz tytułach punktów i rozdziałów nie piszemy w cudzysłowie, lecz zapisujemy je kursywą, np.: Kościół podejmując dialog międzyreligijny w duchu deklaracji *Nostra aetate* chce [...].
- 1.8. Nie stosować podkreśleń, kapitalików i wersalików.
- 1.9. Można używać pogrubionych liter i kursywy.
- 1.10. Do każdego artykułu lub książki należy dołączyć ułożoną w porządku alfabetycznym Bibliografię zawierającą wykaz publikacji przywołanych w przypisach.
- 1.11. W Bibliografii przy artykułach z czasopism i rozdziałach z prac zbiorowych (także hasłach) wykazujemy zakres stronic/kolumn całego utworu.
- 1.12. Do każdej książki/artykułu należy dołączyć krótkie streszczenie (od 0,5 do 1,0 strony) w języku angielskim, należy podać autora tłumaczenia.
- 1.13. Do każdego artykułu lub książki należy dołączyć krótką Notę o autorze.
- 1.14. W przypadku pracy zbiorowej na redaktorze naukowym spoczywa odpowiedzialność za ujednolicenie formalne książki, w tym za: ujednolicenie sposobu zapisu przypisów, tytułów i podtytułów tego samego rzędu, streszczeń obcojęzycznych, afiliacji i biogramów autorów.
- 1.15. Ingerencje autora zapisujemy w nawiasie kwadratowym, np. EFPE [właśc. Franciszek Potocki], W wirze ezoteryzmu, Kraków 1923, s. 54.
- 1.16. Tzw. cytaty wewnętrzne oznaczamy znakiem konsekwentnie jednym ze znaków: ‘ ’ lub « », np.: „[...] aby się wypełniło Pismo: ‘kości jego nie będą łamane’. I znowu na innym miejscu [...]” (J 19, 36-37). 9.17. Autor powinien dostarczyć materiał ilustracyjny w formie plików graficznych czarnobiałych lub w skali szarości.

2. Technika sporządzania przypisów:

- 2.1. W przypadku, gdy myśli danego autora nie cytujemy ani nie streszczamy dokładnie, lecz jedynie się nią inspirujemy lub gdy chcemy wskazać, że inni autorzy również poruszali to zagadnienie zapis w przypisie poprzedzamy skrótem Por.
- 2.2. Jeśli odsyłamy do jakiegoś tekstu (np. w celu porównania lub lepszego zrozumienia) stosujemy formułę Zob.
- 2.3. Poza merytorycznie uzasadnionymi przypadkami nie podajemy w przypisach nazw wydawnictw, nazw serii wydawniczych i nazwisk tłumaczy.
- 2.4. Tytuły publikacji zapisujemy kursywą bez cudzysłowu, np.: G.P. Monnot, *Bóg i jego imiona w islamie*, w: F. Lenoir, Y. Tardan-Masquelier (red.), *Encyklopedia religii świata*, t. 2, Warszawa 2002, s. 1325, 1497- 1499.
- 2.5. Tytuły przytaczane w tytułach innego utworu jako cytaty wewnętrzne zapisujemy również kursywą i dodatkowo w cudzysłowie: np. J.M., Dyduch, Wiodące idee adhortacji apostołskiej „Familiaris consortio”, <http://czasopisma.upjp2.edu.pl/poloniasacra/article/view/1597/1546> [dostęp: 15.04.2016].
- 2.6. Książka jednego autora (lub kilku autorów): W. Beinert, *Teologiczna teoria poznania*, Kraków 1998, s. 137.
- 2.7. Rozdziały/artykuły z dzieł zbiorowych (pod redakcją) cytujemy następująco: S. Harasimowicz, *Nowożytnie korzenie ruchu New Age*, w: I. Dec (red.), *Złudzenia Nowej Ery. Teologowie o New Age*, Wrocław 1994, s. 45, 49.
- 2.8. Artykuły z czasopism: R. Kranenborg, *Words of the Christ Create a New World Religion*, „Syzygy. Journal of Alternative Religion and Culture” 12 (1993) 1, s. 129, 133-135. UWAGA. Tytuły (pełne) czasopism

podajemy czcionką prostą w cudzysłowie, np. „Ateneum Kapłańskie” (lub skrót nazwy bez cudzysłowu, np. AK), następnie rocznik bądź numer ciągły, w nawiasie rok wydania, po nawiasie numer zeszytu, następnie numer strony.

2.9. Hasła z encyklopedii, leksykonów i słowników, np.: P. Moskal, *Wiara*, w: E. Gigilewicz (red.), *Encyklopedia katolicka*, t. 20, Lublin 2014, kol. 433; J. Herbut, *Wiara*, w: tegoż (red.), *Leksykon filozofii klasycznej*, Lublin 1997, s. 534.

2.10. Tytuły w językach obcych przytaczamy w oryginale, stosując obowiązujące w nim skróty: Ch. White, *Krishnamurti Jiddu*, w: M. Eliade (ed.), *The Encyclopedia of Religion*, Vol. VII, New York 1987, s. 381- 382.

2.11. Dzieła anonimowe: [anonimowo], *O celach Towarzystwa Teozoficznego*, w: A. Besant, *Karma*, Warszawa 1936, s. 121, 125.

2.12. Przy odsyłaniu do stron internetowych należy, po podaniu autora, tytułu utworu i internetowego „adresu” URL, podać też w nawiasie datę korzystania ze strony, np.: J.G. Melton, *New Age Transformed*, <http://religiousmovements.lib.virginia.edu/nrms/newage.html> [dostęp: 13.01.2011].

2.13. Skróty przyjmujemy za Encyklopedia katolicka. Wykaz skrótów, Lublin 1993 lub Encyklopedia katolicka, t. 1, Lublin 1985; ewentualne skróty własne wyjaśniamy w zamieszczonym przed Bibliografią, Wykazie skrótów.

2.14. W przypisach nie podajemy godności, funkcji i tytułów autorów, np.: ks., bp, kard., o., prał., prof., dr, SJ, OMI, OSB, itd., podajemy natomiast tytuły: św., bł.

2.15. Przy określaniu numerów stron, kolumn, itd. nie posługujemy się skrótem nn (następne), lecz podajemy je przy pomocy cyfr. 2.16. W dokumentach kościelnych odsyłamy do numeru punktu, a nie do numeru strony; podajemy miejsce i rok druku, a nie rok ogłoszenia.

2.17. Jeśli w publikacji nie podano miejsca, lub roku wydania piszemy odpowiednio: bmv, brw, bmirw. 11. W kwestii pisowni słownictwa religijnego obowiązują zasady opracowane przez Radę Języka Polskiego. Zob. R. Przybylska, W. Przyczyna (red.), *Zasady pisowni słownictwa religijnego*, Wydawnictwo BIBLOS, Tarnów 2004.